

Wielkie Szanowny

Panie Profesorze!

Popierzam z odpowiedzi na Pański list z d. 17 brn. Sprawa Kłotni między Siew. Kurjerem i Krajem wiadomą mi jest o tyle że ile data prasie galicyjskiej jeszcze i jeszcze raz powód do wyplania na mnie kilka naujiszych wyroków. Czy mi to obrzucito? Moją powinnością, dawno przestaniem obrzucić się na ludzi, którzy potrafią wyrokować o rzeczy, kłórej albo atkiem nie ma, albo nie ma, bo woli przemyśleć. W ich wyjątkach widzę chyba wywołanie do dalszej walki, razem do pracy. Sama Kłotnia między Krajem i Siew. Kurjerem obrzucita mi o tyle, o ile "Kraj" z prośbą powoływał Siew. Kurj. i wstawiał nad nim ojcowizny opiekę, a Siew. Kurj. widocznie był kontent z tego, pomniąc swoje wyroczymy do tego stopnia,

AKUB
 102
 2
 321
 8

ze wokarywał redaktorami „Kraju” tylko
 listy zwykłe korespondentów, my go już
 uważałem, że dany artykuł piszą nie ten, którego
 podejrzewano w „Kraju”. W Roskrynie
 mego pseudonimu było mi obojętne. Już
 redaktor Siew. Kurj. zaprosił mnie do wspól-
 prawnictwa, zapropomnował mi 2 pro-
 statki, że będę podpisywał moje korespon-
 denje pełnym nazwiskiem; zaim redaktor
 był za anonimizacją, a potem zaim podnie-
 szał moją korespondencję inicjatorami, które
 rzeźmy nie naprawiły. Rozumie się, że z
 strony „Kraju” było to świadczeniem - zamiast
 dyktowania o samych warunkach poruczo-
 nych w korespondencji - zbyć latą rzeź od-
 materieniem autora i umiarem na niego go-
 tostowego postępienia. Kwalifikując ten
 mandat jako świadczenie iście z etycznego
 stanowiska, gdyż ostatecznie była mi ta sprawa
 obojętną. Kwieciny w Siew. Kurj. za-
 ledwie parę korespondencji w kilkunastu
 pierwszych numerach porostatem wzię-
 wał do tej gazety; tak samo nie wiem o
 tem, by wywołana przesłanka mnie zle-
 go powodał gawędziarska kasa postkodowa

Ta mi w rem kuluriek wbitie. Doqu drig²
 hi, lece na ziemi, wice nie moge byc
 prowadzacy; nie mam z Polakami zadnych
 stosunkow i nie jestem w nierece o nich
 zalezny; a politykniej ani o zrodkej innej
 kariere nie mam; wice nierece o nich
 wice nie podrywam ani obawiam. Nawet
 te probowemni dieriami przyklonowem odc
 zmy tutajnych patriotow do miedziety,
 by mi data pomoc tejoi polskich dromi,
 porozumy ber skutku. Co najwyzej moge
 bym pewnego rodzaju reflex tej hecy
 widziec w retacji kownickiego namiestnika
 ka do ministerstwa swiaty, ktory wderu²
 wat (juw w r. b.) zatadnie od mownie od pro
 ity towarzystwa im Szwarcenki o przed
 wyizenie robnej wroty (do 3000 str. wy
 wrorej) wbowenji paristawowej dlatego
 towarzystwa, a to na tej, wktnie wypraie²
 nej i nam przez wadyjs zakomunilw²
 wanej podstanie, ie «w tem towarzystw²
 nie wadre tej dwaj ludzie, z ktorych je
 den nie wiadomo jakie ma zamiary (wof.
 krusz.), a drugi jest ai kowto mamy ze
 stych zamierow (meine Wenzelki).

Panów, orobienie jest mi ta praca naj-
 zupełniej obcej, admiorem z niej na-
 wet korzyść o tyle, o ile praca mi roz-
 szerzy nieco zakres mej antropologii.
 Czy Szanowny Pan chce jeszcze porozu-
 mić w Krakowie? Pytam dla tego, gdyż miałbym
 Panu przekażać niektóre moje nowe prace,
 których odbitki będą miały w rękę dopiero
 za 1-2 tygodnie.

Z przykrym zasmuceniem

oddany

Zw. Franke

Lwów 19/VI 900.